

II.
C.24015.
4.7

MILIE ČUTILA

pri

ODHODU

blagorodnega gospoda dohtarja

FRANCETA MOČNIK-A,

c. kr. šolskega svetovavca in nadzornika ljudskih šol.

IZREKLI

hvaležni

šolski učeniki

na

Krajaskem

15. listopada 1860.

24015

Tvoje smo cvétice
Se Ti poklanjamo !

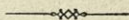
Vodnik.

Hitro cvetice so nam usahnile,
Zgodaj minulo je leto gorkó,
Ptice premalo so nas zapustile,
Drevje tak zgodaj stoji že goló; —
Bèrzneje še so nam leta zbežale
Ktere so s **Tabo** cvetele pri nas;
Mile čutila so vse nas navdale,
Ko se napočil ločitve je čas.

Skušén umétník narisa osnovo —
Kak naj se novo poslopje začne,
Kaže kak gladi se kamnje sirovo —
Káko se stavi, da v versto vse gre;
Táko si tudi pri navku, izreji
Mojster gotovi nam vedno **Ti** bil;
Svetel obraz je v ljubezni gorkeji
Tebi se, ko si nas résno budil.

Tvoja beseda je bila odkrita —
Redko tak jezik se zdaj govori —
Segala v sèrce, od koder izvita,
Zernu enaka, ki bistro kalí.
Rane, težave spoznaval si naše,
Trud neprestanjen je bil **Ti** sladkost, —
Trebil marljivo domače si paše,
Živel za národ, cesarja, krepóst.

Bog naj **Te** plača obilno, bogato,
Kar si zasadil domovju v sèrcé,
Rastlo, doneslo bo sadje nam zlato,
Zraven blišalo bo **Tvoje** imé. —
Serc prehvaležnih **Te** spremlja obilo,
Venec spomina **Ti** spleta naš rod;
S solznim očesom rečemo še milo:
Bog Te obvari in vodi povsod!

24015. II. C. C. 7